

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2547-5/2015
Érkezett:	2016 JAN 15.
Példány:	Tisztelt Alkotmánybíróság!
Melléklet:	db

Ügyszám: IV/2547-1/2015.

Alulírott [redacted] korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény XXVIII. cikkére történő hivatkozás miatt az alábbiakkal egészítem ki a T. Alkotmánybíróság által kialakított és többször megerősített gyakorlata, így különösen a 7/2013. (III. 1.) és a 6/1998. (III. 11.) számú AB határozatok alapján.

Amint azt már korábban előadtam, a perújítás során előterjesztett bizonyítékaimat és tényállításaimat az eljáró bíróságok alapos indok nélkül figyelmen kívül hagyták, ezek tekintetében részben nem is határoztak, sőt, a másodfokú bíróság határozata még olyan iratellenes indokolást is tartalmaz (5. oldal 2. bekezdés), hogy én nem hivatkoztam arra, hogy az alperes nem tett eleget azon szakmai kötelezettségének, hogy a tulajdoni lapot kiváltsa.

Megítélésem szerint a kereseti kérelemben előadottak vizsgálatának hiánya a kifogásolt bírói döntéseket érdemben befolyásolta, ami felveti a bírói döntés alaptörvény-ellenességének kétélyét.

Amint arra korábban a T. Alkotmánybíróság is rámutatott, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik, amelynek vizsgálata során nem lehet figyelmen kívül hagyni a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) gyakorlatát sem. Sőt éppen ezért, a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) is vizsgálatának körébe vont a T. Alkotmánybíróság.

Mindezek egybevetésével megállapítást nyert, hogy a Bíróság gyakorlatában az indokolt bírói döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem névesített elemeként jelenik meg. A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény is, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

A Bíróság ugyanakkor azt is elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy az eljáró bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában adjon is számot.

Az általam kifogásolt esetben ez nem történt meg, ugyanis a bírói eljárás és határozat a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény Pp. 213.§ és 221.§ (1) bekezdésének szabályaira sem volt figyelemmel: az ítélet a kereseti kérelemben foglaltakat nem merítette ki teljes egészében, és nem is indokolta meg kimerítően a bizonyítékaim és állításaim, valamint a kérelmem elutasítását.

Éppen ezért nem hagyható figyelmen kívül a T. Alkotmánybíróság azon korábbi álláspontja sem, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

Kiemelt jelentőséggel bír az is, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ez sajnálatos módon az esetben elmaradt.

Amint az szintén ismeretes a T. Alkotmánybíróság gyakorlatából, szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja. Az a körülmény, hogy a kérelem egyes részei elbírálás és indokolás nélkül maradtak, valószínűsíti azt, hogy a bíróság a kérelem szükséges alapossgal történő megvizsgálását elmulasztotta.

A T. Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. A határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében is megerősítette és gyakorlattá formálta. Az így kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és a körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Megítélésem szerint az általam kifogásolt bírósági határozat ezekre a garanciákra nem voltak figyelemmel és az így meghatározott mércét nem érték el.

A korábban előterjesztett beadványaim és a jelen kérelemben előadottak alapján ismételtlen kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, valamint a Fővárosi Ítéltábla hivatkozott ítéleteinek alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és ezért ezeket az egyedi bírósági döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel

Tanúk: